

ת"פ (קריות) 69634-03-24 - מדינת ישראל נ' דניס לוציאן פופסקו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 69634-03-24 מדינת ישראל נ' לוציאן
פופסקו(עציר)
בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

דניס לוציאן פופסקו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש-בן זוג, לפי סעיף 382(ג)+ סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ופגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(4)+5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. במועד הרלוונטי לכתב האישום ניהלו הנאשם והמתלוננת (להלן - מתלוננת א') מערכת יחסים רומנטית במשך כשנה, בעוד המתלוננת נשואה לאחר עמו התגוררה. ביום 20.3.24 בשעת לילה מאוחרת, לאחר שהנאשם והמתלוננת שתו משקאות אלכוהוליים, התגלע ביניהם ויכוח על רקע טענת הנאשם לפיה המתלוננת חיבקה שוטר שפגשו יום קודם. במהלך הוויכוח תפס הנאשם את המתלוננת משערה ולא שיחרר את אחיזתו על אף דרישתה. כן תפס בזרועותיה בשתי ידיו, ירק על פניה מספר פעמים ופגע בה וגרם לה לחבלות בדמות סימנים אדומים ושטפי דם בזרוע. המתלוננת הדפה את הנאשם מפניה והוא איים עליה באומרו "אני אהרוג אותך"; "אני אשב עליך בית סוהר"; "אני אהרוס לך את החיים". כן איים עליה הנאשם שישלח תמונות עירום שלה לבעלה. ביום 17.3.24 שלח הנאשם באמצעות יישומון וואטסאפ תמונות עירום של המתלוננת למכשיר הטלפון של בעלה (להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשם צירף תיק נוסף (ת"פ 7212-04-24) בו הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם-בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1)+ סעיף 379 לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, סעיף 452 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו יחד עם ילדיה הקטינים (להלן - מתלוננת ב'). ביום 7.4.22, לאחר ששבה המתלוננת ב' מאירוע, תקף אותה הנאשם על רקע חשדו כי היא בוגדת בו עם אחר בכך שנכנס לרכבה, צעק וירק עליה ופגע בפניה. כמו כן חבט הנאשם באמצעות אגרוף ברכבה של המתלוננת ב' וגרם לשבר בכפתור המזגן. כשיצאה המתלוננת ב' מהרכב, תפס הנאשם את ידה וגרם לחבלה בדמות שריטה בפרק כף ידה. המתלוננת ב' נכנסה לחדרה בעוד הנאשם המשיך להטיח בה כי

היא אינה נאמנה לו, התקרב אליה באופן אלים, עלה על מיטתה, תפס את ידה ועיקם אותה, ירק על פניה ובעודה מנסה להיחלץ מאחיזתו גרם לה לשריטה באף ובידיים. הנאשם היכה מספר מכות אגרוף במיטה ואיים על המתלוננת ב' באומרו "את תשלמי על זה למה לא ענית לי שעה". המתלוננת ב' נעלה את דלת חדר השינה והתקשרה למשטרה. בתגובה דפק הנאשם בחוזקה על הדלת עד שנשברה, נכנס לחדר השינה, עיקם את אצבעות ידה וחנק אותה וזאת בנוכחות בתה הקטינה (ילידת 2011). עקב כך נגרם למתלוננת ב' אודם באצבעות וסימני שריטה בצוואר (להלן - תיק הצירוף).

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. המתלוננת א' העידה לעונש מטעם המאשימה ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט את הדברים. בתמצית אציין כי היא תיארה את מידת הפגיעה שחשה מהאירוע ובעיקר את העלבון מהיריקה על פניה. כן ביקשה מהנאשם להניח לבעלה. עם זאת טענה המתלוננת א' כי "מספיק לו לשבת, צריך ללכת לעבוד בלי לעשות בעיות".

4. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ועל חומרת האירועים וביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום. בתיק העיקרי נטען למתחם ענישה הנע בין 16-20 חודשי מאסר בפועל ואילו בתיק הצירוף למתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הקונקרטי ביקשה המאשימה למקמו בתחתית מתחמי הענישה וזאת על רקע העבר הפלילי הנקי, ולהטיל על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם עתר אף הוא לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לשני כתבי האישום, הנעים כל אחד בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. ביחס לתיק העיקרי טען הסנגור כי השניים היו תחת השפעת משקאות משכרים וכי במשלוח התמונות לא ביקש הנאשם לפגוע בפרטיות המתלוננת א' אלא הן נשלחו רק לבעלה וזאת במטרה לפגוע במערכת היחסים שביניהם. ביחס לתיק הצירוף נטען כי העבירות בוצעו בחודש 4/22, הנאשם ומתלוננת ב' נפרדו לאחר מכן וכתב האישום הוגש בשיהוי של למעלה משנתיים. הסנגור הפנה לפסיקה והדגיש את הודאת הנאשם ואת עברו הנקי. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה לעונש מאסר קצר.

6. הנאשם בדברו האחרון ציין כי "למדתי מהמאסר מספיק, הבנתי את הטעויות מה עושים ומה לא עושים". כן התנצל בפני המתלוננת א'.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. שני הצדדים עתרו לקבוע מתחם נפרד לכל כתב אישום וכן להטיל בסופו של דבר ענישה כוללת. עמדה זו מקובלת עלי וכך אנהג.

8. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופן, כבודן, שלווה נפשן וביטחונן של שתי המתלוננות. ביחס לתיק העיקרי אציין כי מדובר באלימות לא קלה שכללה גם יריקה על פניה של המתלוננת, מעשה מכוער ומשפיל. בגין אלימות זו נגרמו למתלוננת חבלות המשתקפות בתמונות (ע/1). ביחס לאיום אזי מדובר באיומים קשים ובוטים. לכך יש להוסיף את עבירת הפגיעה בפרטיות והגם שאין מדובר בהפצת תמונות לאנשים זרים, אלא לבעלה של המתלוננת א' בלבד, עדיין מדובר במעשה מכוער ופסול אשר בוודאי פגע קשות במתלוננת, בבעלה ובתא המשפחתי. בהקשר זה ראו הדברים שנאמרו ברע"פ 1024-21 פלוני נ' מדינת ישראל (17.3.2021):

"הפצת תמונות עירום של אדם ללא הסכמתו מהווה פגיעה בצנעת הפרט שלו, בפרטיותו, הלבנת פניו וביזויו ברבים, וכן פגיעה בזכויותיו הבסיסיות לפרטיות, לכבודו ולשמו הטוב ...".

הערה: המאשימה בחרה לייחס לנאשם בגין מעשה זה עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות, בהתאם לחלופה שבסעיף 2(4) לחוק שעניינה "פרסום תצלומי של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזות". ואולם, ספק אם מדובר בפרסום "ברבים" ודומה שהעבירה המתאימה יותר היא לפי סעיף 5א' לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 שעניינה "פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד במיניותו, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום". כך או כך, הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו והדברים נאמרים למעלה מהדרוש.

9. ביחס לתיק הצירוף אציין כי מדובר ברצף של מעשים אלימים כלפי המתלוננת ב', שחלקם גרמו לה חבלות. כן ירק הנאשם על פניה של המתלוננת, גרם נזק לרכושה והרושם הכללי הוא של התנהלות אלימה, כוחנית ומשפילה. אדגיש שחלק מהאירוע התרחש בנוכחות בתה הקטינה של המתלוננת (שאינה בתו של הנאשם) ויש לראות בכך נסיבה לחומרה, הן מבחינת הפגיעה בקטינה והן בשל המסקנה שאם לא היה בנוכחות הילדה הקטנה על מנת להרגיע את הנאשם ולרסנו, אות היא שמדובר במי שמתקשה לשלוט על דחפיו האלימים. עוד אציין שלא התעלמתי מהתיקון שבכתב האישום במסגרתו נמחקה עבירת התקיפה החבלנית אולם עובדות כתב האישום נותרו כשהיו והן מתארות חבלות כך שיש לתת לכך משקל מסוים.

10. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא הרקע הדומה לאירועים מושא שני כתבי האישום. בשני המקרים קיימים אלמנטים של רכושנות, קנאה ורצון לשלוט בחייהן של בנות הזוג עד כדי הפעלת אלימות.

11. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, במיוחד כשמדובר בדפוס חוזר, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן. ראו:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020)).

כן ראו:

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם .. המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת'" (רע"פ 1884/19 יצחק לולו שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019)).

12. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל. במועד הראשון הכה את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על אף שילובו בהליך טיפולי והמלצה חיובית של שירות המבחן, ערכאות הערעור הותירו את העונש על כנו; רע"פ 2503/24 יעקב נחמוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024), בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואיומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש בכך שבמספר הזדמנויות סטר למתלוננת, משך בשערותיה, היכה אותה בזרועותיה וברגליה, נשך אותה ואיים עליה. הנאשם נידון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; רע"פ 5122/23 עטואה אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל (6.7.2023), בו נידון נאשם שהורשע בארבעה אישומים בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה, ועבירת איומים ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נגח בראשה של

המתלוננת, משך בשערותיה וגרר אותה לחדר השינה, דקר אותה באמצעות מזלג בגבה ובכף רגלה, עיקם את ידה, בעת בגופה ואיים שישחט אותה; רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2023), בו הורשע נאשם בארבעה אישומים בעבירות תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה, איומים והפרת הוראה חוקית בכך שבמספר אירועים ירק על שערה, סטר לה, סתם את פיה בכוח והיכה בראשה, איים שיהרוג אותה בעודו אוחז בסכין מטבח ובעודו בגילופין דחף אותה לקיר ונגרם לה חתך מדמם בראשה. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 7846/21 היתם אגבאריה נ' מדינת ישראל (16.11.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים ושתי עבירות תקיפה סתם של בת זוגו לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם איים על המתלוננת, תפס בחוזקה בשערה, השליך לעברה אבנים ובמועד נוסף איים עליה, בעט בה בהיותה הרה, לרבות בבטנה; רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.2022), בו הורשע נאשם בכך שמשך בשערות ראשה של זוגתו, דחף אותה וכיבה על צווארה סיגריה. בהמשך סטר לה, הטיח את ראשה בדלת ואיים עליה. באירוע נפרד, משך בשערות ראשה ודחף את ראשה לתוך הקיא של כלבם וצעק לעברה "תנקי את זה, בת זונה". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשים עד 30 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בעבר הנקי מחד גיסא ובתסקיר השלילי מאידך גיסא, נגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (קר') 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו שריטות ושפשופים מדממים ברגלה; ת"פ (קר') 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש ונידון למאסרים מותנים. הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה והצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים.

13. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירות הקשורות להפצת תמונה אינטימית אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' אוראל יתאח (28.10.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הטרדה מינית והתנכלות בכך ששלח בקבוצת וואטסאפ סרטון אינטימי שלו ושל קטינה. הנאשם נידון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי; ת"פ 47450-03-18 מדינת ישראל נ' ר"מ (31.10.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הטרדה מינית לפי החוק למניעת הטרדה מינית ונידון למאסר על תנאי, צו של"צ, קנס ופיצוי. במקרה זה צילם הנאשם בהסכמת המתלוננת, סיטואציה אינטימית ביניהם ולאחר סיום הקשר הזוגי הפיץ את הסרטון באתר פורנוגרפי בצירוף פרטי המתלוננת.

14. לאור כל זאת, דעתי כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בתיק העיקרי נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל ואילו מתחם הענישה ההולם את העבירות בתיק הצירוף נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. טרם דיון בעונשו של הנאשם אציין שאין בפני תסקיר ולא הובאו נתונים רלוונטיים הנדרשים לצורך הכרעה, לרבות על אודות המסוכנות הנשקפת מהנאשם. על רקע זה, לא טענה ההגנה לקיומם של סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית ושני הצדדים עתרו לעונש מאסר - המאשימה לעונש מחמיר וההגנה לעונש קל יחסית.

16. בבואי לקבוע את העונש בגדרי מתחמי הענישה הבאתי בחשבון את גילו של הנאשם, כבן 33, ואת עברו הפלילי הנקי והעובדה כי הוא עצור כיום לראשונה בחייו, על כל המשתמע מכך. כן הבאתי בחשבון את הודאתו בשני כתבי האישום, אשר הביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי וחסכה בעיקר את הצורך בהבאת המתלוננות לעדות בבית המשפט. אינני מתעלם גם מהשפעת ההליך הפלילי ו"חווית המעצר" והאפשרות הסבירה שהן יצרו אצל הנאשם אפקט מרתיע מסוים אשר עשוי להביא להפחתה במסוכנות, אם כי מובן שאין מדובר בקביעה שוות ערך לזו המבוססת על הערכת גורם מקצועי, אותה כאמור אין בפניי. כן הבאתי בחשבון, במידה מסוימת, את עמדת המתלוננת א' אשר ביקשה להקל בעונשו.

17. על רקע גבולם התחתון של מתחמי הענישה, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל. מדובר בתוצאה שאינה קלה עבור אדם שמעולם לא נשא עונש מאסר (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33), אך דומה כי היא מתבקשת לאור ריבוי האירועים והיעדר נתונים המצדיקים סטייה לקולה ממתחמי הענישה. כאן המקום להתייחס לשיהוי שבהגשת תיק הצירוף. המאשימה לא מסרה הסבר מניח את הדעת מדוע נדרשו שנתיים להגשתו ומשכך יש לדבר נפקות לצורך הקלה בעונשו של הנאשם וזאת על רקע השיהוי המשמעותי (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו: ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020); כן ראו: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); פסקה 11)).

18. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 20.3.24.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.

ג. פיצוי למתלוננת בתיק העיקרי, ע"ת מס' 3 בסך 3,000 ₪.

ד. פיצוי למתלוננת בתיק הצירוף, ע"ת מס' 1 בסך 3,000 ₪.

הסכומים ישולמו בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.25 וכל 1 לחודש שלאחריו. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננות ותביא לידיעתן תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ד, 11 יולי 2024, במעמד הצדדים.